

recječ, da dyrbimy tolla kaž te maše
 Džeczi wot teho jakocječ, kaž to Piš-
 mo nam predy reczi, so Krystus wjer-
 ny Boh je, so ton swjaty Duch wjer-
 ny Boh je, a so tolla nejku zjo Bohojo,
 tešch niz troje Bncze, kaž zjo Mužojo,
 zjo Zandželjo, zi Sstonza, zi Wokna.
 Nje, tak neje Boh wšwojim Bnczu roš-
 dželemy, alje wono je jeno jene jenicžke
 boške Bncze. Tehodla, hač runje zi
 Parschone su, Boh Wotz, Boh Ssyn
 Boh swjaty Duch, da schak je tolla po
 tem Bnczu nemožemy rošdželicž, psche-
 tož wono je jeno jedyn jenicžki Boh, we
 jenem nerošdželenem a boškim Bnczu.
 Pschetož tak reczi sw. Pawoł wot Kry-
 stussa Kolof. 1. St. v. 16. 17. Won
 je to Snamjo teho newidomneho Boha,
 ton wrieni narodženy psched wšchitkimi
 Stworenemi. Pschetož psches njeho je
 wšchitko stworene, schtož na Nebesach a
 na Semi je, to widomne a newidomne,
 njech su Throny, aby Kneštwa, aby Girc-
 ezinstwa, aby Woschnoscze, wšchitko je
 psches njeho, a jeho dla stworene. A won
 je predy wšchitkich Wjezow, a schitko we-
 nim wobsteji. Tudy Gylschisch ty, so sw.
 Pawoł wšchitke Stworenja pod Kry-
 stussa staji: Dny da Krystus wosche
 wšchitkich Stworenjow je, da dyrbi steho
 pschindž, so tam wšchitko Boh je; pschetož
 schtož wosche tych Stworenjow je, to je
 Boh. Tak pak nemože won to Sna-
 mjo Bože bydž, jeli so won neje runje tak
 wjecny, runje tak mudry, prawy, a do-
 brocziwy jako Boh, hewak nemož Krystus
 jene tajke Snamjo bydž, kotrež by

temu Wotzej rune byto, alje by jene ne-
 rune Snamjo byt, dy by jemu na jenej
 wot tych Ztukow fahlowato.

Tak so tudy Gylschisch wopokaje; Wprie-
 nemu, dny ton Ssyn Boži je to Sna-
 mjo teho Wotza, da dyrbi won wew-
 schem tajke boške Bncze mjecz, runje
 kaž ton Wotz. Edruhemu, da dyrbi tol-
 la to Rosdželenje bes tymi Parschona-
 mi wostacž, so ton Ssyn neje Wotz, a
 ton Wotz neje Ssyn. Tak su te Par-
 schony rošdželene. Pschetož to Rodže-
 ne nemože tešch ton Porodier bydž,
 hač runje jene jenicžke boške Bncze je.
 Hewak nemož ton Ssyn to Snamjo
 teho Wotza bydž. Pschi tem dyrbimy je
 wostajecž, pschetož my tolla wot teho ne-
 možemy hepe recječ, hač jeno trochu
 jakocječ; te Wjezy su psches Mjeru
 woske sa nas, a nedadža so jow wtem
 Žiwenu dosž wurecječ. So pak Tur-
 kojo a Židzi nas schpottuja, kaž bych-
 my my zjoch Bratrow w Nebesach mje-
 li, kotřiž bežobu romadžje Kneštwo
 wedu; to moli my derje tešch cžinicž,
 dy bychmy chynli to Pišmo na stronu
 stajicž. Ale woni nam Nepraudu cžin-
 ja, my necžinimy snich zjoch Mužow,
 aby zjoch Zandželow, ale jene jenicžke
 boške Bncze. Jena tajka Jenota, ko-
 trehož runja my na Semi niže nena-
 makamy. Pschetož tešch Cžješo a Du-
 scha romadžje nejstaj tak s jednocženaj, ja-
 ko Boh we sebi sam s jednocženy je.

Schtuž pak potom dalje prascha: Kač
 tajki jenicžki Boh rječa? wotmol-
 wimy my po tem Pišmi, a prajimy:

(2)

Won